

HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF HVIDVASKLOVEN, LOV OM FINANSIEL VIRKSOMHED, LOV OM BETALINGER, LOV OM FONDSMÆGLERSELSKABER OG INVESTERINGSSERVICE OG -AKTIVITETER OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE

24. februar 2026

1. Indledning.....	2
2. Generelle bemærkninger	2
3. Bemærkninger til konkrete emner.....	5
3.1. Mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering	5
3.1.1. Forholdet til EU's AML-pakke	5
3.1.2. Definition af proliferationsfinansiering.....	6
3.1.3. Sektorspecifik vejledning	7
3.1.4. Uafhængig revision og ekstern ekspert	8
3.1.5. Adskillelse fra sanktionsforordninger om proliferation	9
3.1.6. Register over sanktionsbelagte lande, personer m.v.	9
3.1.7. Skæringstidspunkt for inddragelse af materiale	10
3.2. Basal indlånskonto uden værgens samtykke.....	11
3.2.1. Ordningens ikrafttrædelsestidspunkt.....	11
3.2.2. Børn under 15 år.....	11
3.2.3. Adgang til andre bankprodukter.....	12
3.2.4. Indgåelse af andre nødvendige aftaler.....	12
3.2.5. Forældremyndighedsindehaveres rettigheder	12
3.2.6. Legitimationskrav for 15-17-årige	13
3.3. Økonomiske rammer for Dankort	13
3.3.1. Udbydere	13
3.3.2. Omkostninger	15
3.3.3. Tilsyn.....	19
3.3.4. Tidsmæssige udstrækning af rammen	19
3.3.5. Hjemmel	20
3.3.6. Reguleret indtjening	22
3.3.7. Ekspertgruppe/rådgivende organ.....	23
3.4. Øget gennemsigtighed i gebyrer og vilkår	24
3.4.1. Informationer, der skal formidles.....	24
3.4.2. Forhandling	26
3.4.3. Flere udbydere bør omfattes.....	27
3.4.4. Forordning om Betalingstjenester	28
3.4.5. Hjemmel.....	29
3.4.6. Sammenligningstjeneste.....	32
3.4.7. Undtagelse af mindre indlødere.....	34
3.4.8. Kontraktvilkår og supplerende regler.....	35
3.5. Finansministeriets adgang til at ændre obligationsvilkår	36

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v..... 39

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre justeringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen og for sikre korrekt gennemførelse af ny fælleseuropæisk regulering. Der lægges blandt andet op til at sikre et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering på en række punkter som led i forberedelsen af Financial Action Task Forces (FATF) kommende evaluering af Danmark, at give mindreårige, der er fyldt 15 år, adgang til at oprette en basal indlånskonto uden samtykke fra deres værge, og at udmønte initiativer fra aftalen af 26. juni 2025 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om styrkelse af Dankort, samt at ændre i finansieringsmodellen for Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmarks (herefter KommuneKredit).

Lovforslaget har været i offentlig høring i to dele. Første del var i høring i perioden den 5. november til den 16. december 2025. Anden del var i høring i perioden 2. december 2025 til den 5. januar 2026. Lovforslagets to dele har i samme perioder været offentliggjort på høingsportalen.dk.

De generelle bemærkninger til lovforslaget gennemgås i afsnit 2 nedenfor, og de konkrete bemærkninger til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres i afsnit 3 nedenfor.

Hvis modtagne høringssvar indeholder bemærkninger af redaktionel og lovteknisk karakter, og derfor ikke angår substansen, omtales de ikke nærmere i dette notat. De vil dog være taget til efterretning og kan have givet anledning til ændringer og præciseringer i lovforslaget. Bemærkninger, der ikke angår lovforslaget, omtales heller ikke i notatet.

Lovforslagets to dele er efter høringen sammenskrevet i ét samlet lovforslag. I gennemgangen nedenfor henvises til emnernes placering i det samlede lovforslag.

2. Generelle bemærkninger

Høringssvarene viser overordnet opbakning til lovforslaget. Der ses samtidig at være et generelt fokus på tværs af høringssvarene på, at de foreslåede ændringer gennemføres med færrest mulige byrder og omkostninger for de omfattede virksomheder.

Proliferation og revisionsfunktion

På baggrund af høringen vurderes der overordnet at være opbakning til regeringens intentioner om at sikre et mere effektivt værn mod hvidvask og

terrorfinansiering. Dansk Erhverv, DE og Fondsmæglerforeningen opfordrer til regelforenkling af den finansielle regulering og peger på, at der med lovforslaget skabes danske særregler, som er en overimplementering af EU-reguleringen.

FMF, DE, og Dansk Erhverv peger desuden på, at lovforslaget påfører virksomhederne en række administrative byrder og omkostninger og opfordrer derfor til, at hvidvaskreguleringen og myndighedernes håndhævelse heraf er proportional. DE anfører desuden, at der med de foreslåede ændringer skabes en yderligere kompleksitet for virksomhederne, der for at tilegne sig tilstrækkelig viden på området for proliferationsfinansiering ligeledes vil have et ikke-uvæsentligt ressourcetræk til implementering og drift.

Advokatrådet og Fondsmæglerforeningen gør opmærksom på, at der med lovforslaget pålægges mange små virksomheder betydelige nye administrative byrder og omkostninger.

DE påpeger, at lovforslaget bør tilpasses, så der udarbejdes regelsæt for henholdsvis den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor, således at de foreslåede regler målrettes de forskellige virksomhedstyper. DE opfordrer i den forbindelse til, at lovforslaget tilpasses, så det tager højde for de forskellige branchers særlige forhold og risikoprofiler, således at kravene bliver mere målrettede og står i rimeligt forhold til den faktiske risiko.

Mindreåriges ret til en basal indlånskonto uden samtykke

Finans Danmark og Københavns Kommune støtter forslaget. Københavns Kommune bakker overordnet op om forslaget om at give mindreårige mulighed for at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke, da manglende kontoadgang i dag stiller udsatte børn og unge i en særligt sårbar situation. Udbetaling Danmark bemærker, at forslaget om at sikre mindreårige, der er fyldt 15 år, ret til at oprette en indlånskonto uden værgens samtykke vil gøre Udbetaling Danmarks administration af visse sager mere håndterbar og forbedre mindreåriges muligheder for at få udbetalt ydelser fra Udbetaling Danmark.

Øget gennemsigtighed og styrket konkurrence på betalingsmarkedet

Dansk Erhverv bakker generelt op om tiltag, der styrker konkurrencen på betalingsmarkedet og øger gennemsigtigheden.

Dansk Industri bemærker generelt til § 123, stk. 7, at Dansk Industri støtter op om intentionen om øget gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning. Dansk Industri bakker grundlæggende op om intentionen om at sikre et velfungerende betalingsmarked med transparens, rimelige priser, fair konkurrence og flere indløsere af Dankort. Dansk Industri finder det dog

kritisabelt, at lovforslaget sendes i høring lige efter, at interessenter har sendt høringssvar til udkast til abonnementsbekendtgørelsen.

Nets bemærker generelt, at Nets er enige i ændringen af § 123, stk. 4, i lov om betalinger. Nets støtter endvidere generelt op om at øge gennemsigtigheden i priser og vilkår, så forretninger har nemmere ved at sammenligne på tværs af indlødere.

Visa støtter generelt, at betalingsmodtagere har adgang til klare og gennemsigtige oplysninger om gebyrer, så betalingsmodtagere kan vælge udbydere af betalingstjenester på et informeret grundlag.

Worldline ser generelt positivt på, at der ved lovændringen skabes et klarere hjemmelsgrundlag, der kan understøtte videreudvikling af Dankortet. Worldline deler endvidere ambitionen om at øge gennemsigtigheden i gebyrer og vilkår for indløsning.

Forbrugerrådet Tænk er overordnet set positive vedrørende de dele af lovforslaget, der omhandler lov om betalinger og som udmønter centrale elementer fra den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, som Forbrugerrådet Tænk støtter.

Nationalbanken bemærker, at initiativer, der øger gennemsigtigheden af gebyrer og vilkår, kan bidrage til mere effektivitet og fremme innovation på markedet for betalingsindløsning og transaktionsbehandling.

Ændringer i lov om fondsmæglerselskaber m.v. pba. Kommissionens gennemgang

Dansk Erhverv og Fondsmæglerforeningen bakker op om de foreslåede ændringer og en generel direktivnær implementering af EU-regulering.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig den overordnede positive modtagelse af lovforslaget.

I relation til de generelle bemærkninger om øget gennemsigtighed og styrket konkurrence på betalingsmarkedet anerkender Erhvervsministeriet den positive opbakning til intentionen bag lovforslaget og noterer samtidig den fremsatte kritik om høringsprocessen. Hertil bemærkes, at høringsprocessen er et resultat af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025 og høringen over bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter, nr. 1518 af 3. december 2025 (herefter "abonnementsbekendtgørelsen").

Efter høringen af lovforslaget er Finanstilsynet desuden blevet opmærksom på, at den foreslåede ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer i lov om finansiel virksomhed (lovforslagets § 2, nr. 9) ikke fremstod tilstrækkeligt klar. Det præciseres således i bestemmelsen, at der alene skal betales afgift for benchmarks, der er kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, råvarebenchmarks omfattet af forordningens artikel 19, EU-benchmarks for klimaovergangen eller Paristilpassede EU-benchmarks. Præciseringen skyldes, at ændringer til benchmarkforordningen medfører, at størstedelen af kravene i forordningen fremadrettet kun finder anvendelse på disse benchmarks, hvorfor afgiftspligten pr. benchmark også kun skal omfatte ovennævnte benchmarks og ikke andre benchmarks som administratoren måtte administrere.

3. Bemærkninger til konkrete emner

3.1. Mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering

3.1.1. Forholdet til EU's AML-pakke

For så vidt angår kravene vedrørende proliferationsfinansiering og sanktioner finder Dansk Erhverv, Fondsmæglerforeningen, F&L og F&P det uhensigtsmæssigt at implementere ændringer til hvidvaskloven, før AML-forordningen finder anvendelse i juli 2027. F&P peger desuden på, at det er uhensigtsmæssigt at gennemføre væsentlige krav på sanktionsområdet før AMLA har udstedt relevante RTS'er, idet virksomhederne vil mangle konkret vejledning om praktisk implementering af de nye krav.

For så vidt angår kravet om uafhængig revision af politikker, forretningsgange og kontroller på hvidvaskområdet peger Advokatrådet på, at ved at gøre kravet til uafhængig revision gældende fra den 1. juli 2026, vil omfanget og indholdet af forpligtelsen ikke være afklaret, hverken forud for og heller ikke med sikkerhed på tidspunktet for ikrafttrædelse. Advokatrådet bemærker i forbindelse hermed, at der for de advokatfirmaer, der er omfattet af hvidvaskloven, vil være tale om en helt ny forpligtelse, og at advokater generelt ikke har en uafhængig revisionsfunktion i deres firmaer, hvorfor de enten vil skulle etablere en sådanne eller gøre brug af en ekstern ekspert til at kontrollere deres politikker, forretningsgange og kontroller.

Kommentar

Danmark har siden 1991 været medlem af FATF, som er et mellemstatsligt samarbejde mod hvidvask, terrorfinansiering og proliferationsfinansiering (finansiering af masseødelæggelsesvåben). FATF har vedtaget 40 tekniske anbefalinger og 11 effektivitetskriterier om forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, som Danmark og de øvrige medlemslande (herunder bl.a. USA) har forpligtet sig til at efterleve.

Det følger af Financial Action Task Force (FATF)'s anbefalinger, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal identificere og vurdere deres risiko i relation til finansiering af proliferation. Det følger videre, at FATF lægger vægt på, at virksomhederne overholder og har forståelse for deres forpligtelser og risici for omgåelse i relation til finansielle sanktioner og myndighedernes tilsyn hermed. Det følger herudover af anbefalingerne, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal sikre, at en uafhængig revisionsfunktion gennemfører test af virksomhedens politikker, procedurer og kontroller.

FATF pegede allerede i forbindelse med den seneste evaluering af Danmark på, at der generelt bør ske en øget indsats på området for finansielle sanktioner, herunder i relation til de forpligtede enheders forståelse af risici og implementering af krav angående sanktioner samt tilsynsmyndighedernes tilsyn med de forpligtede enheders overholdelse af krav angående sanktioner. Danmark modtog desuden kritik for den manglende gennemførelse af krav vedrørende en uafhængig revisionsfunktion. Det er forventningen, at FATF fortsat vil have fokus på disse områder i forbindelse med den kommende evaluering af Danmark, der forventes påbegyndt i november 2026.

Det er vurderingen, at de foreslåede ændringer af hvidvaskloven således er nødvendige for at sikre, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser overfor FATF.

3.1.2. Definition af proliferationsfinansiering

Finans Danmark ønsker en præcisering af definitionen af proliferationsfinansiering i forhold til om klyngebomber eller ammunition, der indeholder forarmet uran, er omfattet af definition i § 4 a. Derudover ønsker Finans Danmark en præcisering af internationale forpligtelser i § 4 a. De anfører, at det er uklart, om definitionen alene henviser til internationale forpligtelser relateret til supranationale organisationer som FN, eller om definitionen også henviser til andre internationale forpligtelser som Oslo-traktaten.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a i hvidvaskloven indebærer, at der i hvidvaskloven indføres en definition af proliferationsfinansiering, der er i overensstemmelse med FATF's anbefalinger. FATF definerer finansiering af proliferation i relation til finansielle sanktioner mod spredning af masseødelæggelsesvåben under FN's Sikkerhedsråd, som for øjeblikket er rettet mod Nordkorea og Iran. Det er således de til enhver tid gældende sanktionsregimer vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der fastlægger omfanget af de foreslåede forpligtelser i hvidvaskloven.

Bestemmelsen i § 4 a vedrører efterlevelsen af målrettede finansielle sanktioner vedtaget af FN's sikkerhedsråd, og ikke andre internationale regler.

3.1.3. Sektorspecifik vejledning

F&P bemærker, at der er stor forskel på forskellige typer af virksomheders iboende risiko for overtrædelse af finansielle sanktioner. F&P opfordrer derfor til, at der udstedes sektorspecifik vejledning i forhold til inddragelsen af proliferationsfinansiering og andre finansielle sanktioner i virksomheders risikovurderinger og skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller.

DE opfordrer til, at der sker sektorspecifik vejledning, og at der udarbejdes en specifik risikovurdering for proliferationsfinansiering således, at der til lovens ikrafttrædelse i sommeren 2026 foreligger et konkret grundlag, som virksomhederne kan basere deres risikovurderinger på.

F&L ønsker en præcisering af forskellen på terrorfinansiering og proliferationsfinansiering. F&L anfører, at forpligtede enheder allerede i dag tager stilling til risikoen for terrorfinansiering, og at proliferationsfinansiering er en gren af terrorfinansiering, hvorfor det er uklart, hvordan de forpligtede enheder skal forholde sig til proliferationsfinansiering.

Kommentar

Det skal bemærkes, at Politiets Efterretningstjeneste (PET) er i gang med at udarbejde en national risikovurdering vedrørende proliferationsfinansiering. Det fremgår af den gældende National strategi for forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, at PET som led i det øgede internationale fokus på proliferationsfinansiering, herunder særligt i FATF, vil afdække risiciene ved proliferationsfinansiering i Danmark. Risikovurderingen vil kunne understøtte forpligtede enheders egen vurdering af, hvor deres forretning og processer kan være særligt sårbare i relation til proliferationsfinansiering.

For så vidt angår forskellen mellem terrorfinansiering og proliferationsfinansiering bemærkes, at proliferationsfinansiering ikke udgør en gren af terrorfinansiering, men et selvstændigt område inden for gennemførelsen af FN's sanktionsregimer. Proliferationsfinansiering vedrører efter FATF's anbefalinger alene gennemførelsen af målrettede finansielle sanktioner til forebyggelse af spredning af masseødelæggelsesvåben og finansieringen heraf, dvs. pligten til uden unødigt ophold at indefryse midler og andre aktiver samt at sikre, at der ikke stilles midler eller økonomiske ressourcer til rådighed - direkte eller indirekte, eller til fordel for - listeførte personer og enheder i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

3.1.4. Uafhængig revision og ekstern ekspert

Advokatrådet, F&L, DE og FMF gør opmærksom på, at det allerede i dag er et krav efter hvidvaskloven, at nogle typer af virksomheder har intern revision til at kontrollere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. F&L og DE ønsker det i den forbindelse afklaret, hvilke krav der stilles til den uafhængige revision og den eksterne ekspert, herunder hvilke kompetencer som vedkommende skal besidde.

Advokatrådet gør opmærksom på, at begrebet uafhængig revision kan forstås som intern revision, som gør sig gældende i hvidvasklovens § 8, stk. 4, eller kan forstås i overensstemmelse med uafhængighedskriteriet for intern revision, jf. bekendtgørelse nr. 1529 af 5. december 2024 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Kommentar

Det følger af lovforslaget, at virksomheder og personer, der ikke er omfattet af et krav om intern revision, skal sikre, at disses politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.

I små virksomheder kan det være tilstrækkeligt, at en anden medarbejder end den, der udfører kontrollen, vurderer, hvorvidt virksomhedens interne politikker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis. I virksomheder, der bliver drevet af kun en person, f.eks. en enkeltmandsvirksomhed uden ansatte, kan virksomheden lade denne test udføre af en ekstern ekspert.

Der er ved bestemmelsen ikke lagt op til et specifikt uddannelseskrav eller erfaringsniveau for den person, der gennemfører testen, men personen forventes at have den fornødne faglige evne og indsigt til at kunne gennemføre testen. Den pågældende persons evne og indsigt skal vurderes i forhold til den pågældende virksomheds type, størrelse og kompleksitet. Dette vil blive tydeliggjort i bemærkningerne.

Det bemærkes, at kravet om en uafhængig revisionsfunktion svarer til det krav, der følger af forordning (EU) 2024/1624 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der finder anvendelse fra den 10. juli 2027. Det bemærkes, at EU-tilsynsmyndigheden AMLA senest den 10. juli 2026 skal udstede retningslinjer om den uafhængige revisionsfunktion.

3.1.5. Adskillelse fra sanktionsforordninger om proliferation

F&P anfører, at det er uklart, hvornår lovforslaget omtaler sanktioner relateret til henholdsvis proliferationsfinansiering og andre finansielle sanktioner. F&P bemærker, at AML-pakken indfører krav om risikovurderinger for sanktionsforordninger i sin helhed, hvilket både omfatter proliferationsfinansiering og andre finansielle sanktioner. Ved at opdele sanktionsforordningerne i lovforslag harmoniserer lovforslaget ikke med AML-pakken, som skal implementeres inden den 10. juli 2027.

Kommentar

Det følger af FATF's anbefaling nr. 1, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal identificere og vurdere deres risiko i relation til finansiering af proliferation samt have politikker, forretningsgange og kontroller til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici forbundet hermed. Anbefalingerne indeholder ikke et krav om risikovurderinger i relation til finansielle sanktioner.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at sikre implementering af FATF's anbefalinger, som Danmark sammen med de øvrige medlemslande har forpligtet sig til at efterleve. Der er ikke fundet grundlag for at gennemføre krav, der ikke fremgår af FATF's anbefalinger eller foretage førtidsimplementering af krav, der indgår i EU's kommende hvidvaskforordning.

Det skal dog bemærkes, at det ligger de berørte virksomheder frit for allerede nu at indrette deres virksomhed efter hvidvaskforordningen og således internt stille krav om, at der i virksomhederne udarbejdes risikovurderinger i relation til såvel proliferationsfinansiering som andre finansielle sanktioner.

3.1.6. Register over sanktionsbelagte lande, personer m.v.

DE efterspørger, at myndighederne stiller et let tilgængeligt register over sanktionsbelagte lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer til rådighed for virksomhederne. DE fremhæver i den forbindelse, at et centralt register, der løbende ajourføres af relevante myndigheder, vil gøre det nemmere for virksomheder at sikre overholdelse af sanktionsreglerne og hurtigt tilpasse sig eventuelle ændringer. Dette vil især være en fordel for små og mellemstore virksomheder, da de dermed undgår at skulle udvikle egne systemer og kan reducere deres løbende administrative og tekniske omkostninger.

Kommentar

Lovforslaget vedrører virksomhedernes efterlevelse af gældende sanktionsregimer på proliferationsområdet og indeholder ikke bestemmelser om et centralt sanktionsregister. Erhvervsstyrelsen offentliggør en oversigt over

FN's opdateringer af indefrysningsskemaer for alle FN's sanktionsregimer i perioden, før opdateringerne gennemføres i EU-lovgivning. Et samlet overblik over EU's sanktioner fremgår af EU's landkort "EU Sanctions Map".

3.1.7. Skæringstidspunkt for inddragelse af materiale

Advokatrådet bemærker, at det ligeledes for Advokatrådets tilsyn er udgangspunktet, at reaktioner gives på baggrund af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for afslutningen af et tilsyn. De opfordrer til, at de lovgivningsmæssige definitioner ensrettes på tværs af tilsynsmyndighederne i henhold til hvidvaskloven.

FSR – Danske revisorer bemærker, at det bør fremgå af bemærkningerne til bestemmelsen, at der er tale om en afvigelse fra det forvaltningsretlige udgangspunkt, hvorefter myndigheders afgørelse skal træffes på baggrund af de oplysninger, der foreligger på afgørelsestidspunktet.

Kommentar

Hensigten med de nye paragraffer i hvidvasklovens § 51, stk. 2, og § 60, stk. 2, er at bidrage til øget retssikkerhed og forudsigelighed for de omfattede personer og virksomheder. Forslagene vurderes at ligge inden for rammerne af gældende forvaltningsret.

Den foreslåede lovændring giver mulighed for fremlæggelse af materiale efter undersøgelsestidspunktet i særlige situationer, f.eks. ved it-tekniske hindringer eller behov for viden fra særlige nøglemedarbejdere.

Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at virksomheder og personer har mulighed for at afgive en udtalelse til en sag, efter at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen har sikret sagens tilstrækkelige oplysning og afsluttet den del af inspektionen, som foregår hos virksomheden, uanset om denne er gennemført hos virksomheden (onsite) eller et skrivebordstilsyn (offsite).

Materiale, som virksomheden udarbejder efterfølgende for at imødegå den konstaterede overtrædelse, bliver som udgangspunkt ikke tillagt betydning ved vurderingen af en allerede konstateret overtrædelse.

Hvorvidt der er grundlag for en lignende ændring hos de øvrige tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven, beror på en vurdering hos de pågældende myndigheder.

3.2. Basal indlånskonto uden værgens samtykke

3.2.1. Ordningens ikrafttrædelsestidspunkt

Finans Danmark bemærker, at det ikke fremgår klart af lovforslaget, hvem der ved udmøntning af forslaget vil få adgang til at oprette en basal indlånskonto uden værgens samtykke, ligesom Finans Danmark bemærker, at det ikke fremgår klart, hvornår en udmøntning forventes at gælde fra.

Kommentar

Erhvervsministeriet forventer, at den foreslåede bemyndigelse til at ændre i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder vil blive udmøntet med henblik på ikrafttrædelse 1. juli 2026. For så vidt angår den omfattede personkreds, fremgår det af lovforslaget, at den foreslåede beføjelse til erhvervsministeren vedrører alle mindreårige, der er 15 år, og at den foreslåede udmøntning ligeledes vedrører alle mindreårige, der er fyldt 15 år.

3.2.2. Børn under 15 år

Finans Danmark bemærker, at der fortsat vil være udfordringer for børn under 15 år, især for anbragte børn i plejefamilier, hvor det ofte ikke er muligt at indhente samtykke fra forældremyndighedsindehaverne. Finans Danmark uddyber hertil, at det er kommunen, der overtager den daglige omsorg ved anbringelse, og at kommunen typisk dækker nødvendige udgifter, herunder lomme- og tøjpenge. Udbetaling af kommunale lomme- og tøjpenge sker til plejeforældrenes nemkonto, hvorefter plejeforældrene kan hæve kontanter til plejebarnet. Finans Danmark vurderer det hensigtsmæssigt, at også disse børn kan få en konto med tilknyttet kort, og foreslår, at bemyndigelsen også bør gælde børn ned til 7 år, da de ser et lige så stort behov for en "lommepengekonto" uden værges samtykke for denne aldersgruppe, som f.eks. er anbragt i plejefamilie.

Københavns Kommune bemærker, at aldersgrænsen på 15 år bør genovervejes, så alle anbragte børn og unge uanset alder får mulighed for at oprette en basal indlånskonto uden forældremyndighedsindehaveres samtykke.

Kommentar

Det er vurderingen, at det vil være betænkeligt at udvide fravigelsen af værgemålsloven og give mindreårige under 15 år en selvstændig adgang til at indgå aftale om at oprette en basal indlånskonto. Det formodes, at mindreårige under 15 år overvejende vil mangle nødvendig forståelse for, hvad det vil sige at indgå en aftale om bankkonto, ligesom konsekvenserne ved at forvalte egne midler også må formodes at kunne give udfordringer.

3.2.3. Adgang til andre bankprodukter

Finans Danmark foreslår, at den foreslåede bemyndigelse udvides til også at give mindreårige, der er fyldt 15 år, adgang til net- og mobilbank, hvor barnet løbende kan tjekke, hvad saldoen på kontoen er, men ikke foretage betalingstransaktioner.

Kommentar

Reglerne om basal indlånskonto stiller ikke krav om, at der skal være adgang til net- eller mobilbank. Der vil dog efter de gældende regler ikke være noget til hinder for, at et pengeinstitut selv vælger at udbyde sådanne produkter i forbindelse med en basal indlånskonto, herunder tekniske faciliteter, der alene giver adgang til tjekke kontoens saldo.

3.2.4. Indgåelse af andre nødvendige aftaler

Finans Danmark bemærker, at en kontooprettelse ikke alene består i at oprette en konto, men kan være en fuld kundeoprettelse, og at det for at oprette en konto, ofte også er nødvendigt at oprette sig som kunde i et pengeinstitut, samt at dette kan kræve, at den mindreårige skal tiltræde et aftalegrundlag bl.a. indeholdende instituttets forretningsbetingelser.

Kommentar

Lovforslaget giver alene mindreårige, der er fyldt 15 år, mulighed for at indgå aftale med pengeinstituttet om at oprette sig som kunde for at få en basal indlånskonto, hvis det er nødvendigt for at oprette en basal indlånskonto. Institutterne bør derfor sikre sig, at aftalegrundlaget for kundeoprettelse af mindreårige, der er fyldt 15 år, ikke indeholder flere forhold, end det er nødvendigt for at oprette den mindreårige som kunde. Lovforslaget indeholder en begrænset fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3, og lovforslaget vil derfor ikke give en mindreårig mulighed for at indgå aftaler om andre forhold end kontooprettelsen og de konkrete øvrige aftaler, der er nødvendige for, at der kan oprettes en konto. Konsekvensen af, at en mindreårig ikke kan binde sig til aftaler og vilkår, der ikke er direkte nødvendige for kontooprettelsen, kan betyde, at aftalegrundlaget vurderes helt eller delvis ugyldigt. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

3.2.5. Forældremyndighedsindehaveres rettigheder

Finans Danmark bemærker, at det er uklart ved delt forældremyndighed, om den ene forælder sammen med barnet kan oprette en basal indlånskonto, som den anden forælder ikke får kendskab til. Finans Danmark anfører, at dette vil være i strid med gældende praksis fra Det Finansielle Ankenævn. Finans Danmark bemærker hertil også, at det er uklart, om en forælder, der får kendskab til barnets konto, skal kunne få fuldmagt til kontoen eller eventuelt blot en adgang til at se kontoen, men ikke disponere, og spørger,

hvem der i givet fald vil skulle underskrive en sådan fuldmagt til en forælder.

Københavns Kommune bemærker, at lovforslaget bør præciseres, så der er klar hjemmel til at afskære forældrene fra kendskab og/eller adgang til barnets konto, når dette er nødvendigt af hensyn til barnets beskyttelse, økonomi eller opholdssted.

Kommentar

Lovforslaget indeholder en specifik fravigelse af værgemålslovens § 1, stk. 2 og 3, der giver mindreårige, der er fyldt 15 år, ret til at oprette og råde over indeståender på en basal indlånskonto uden værgens samtykke. Erhvervsministeriet anerkender behovet for, at lovforslaget præciseres med henblik på at sikre, at der kan tages højde for, at myndighederne har truffet afgørelse om, at en ydelse skal udbetales direkte til den mindreårige. I sådanne tilfælde vil det dog være således, at den mindreårige vil skulle afgive samtykke til at give andre indsigt i kontoen.

3.2.6. Legitimationskrav for 15-17-årige

Finans Danmark ønsker en afklaring af, om der vil være særlige legitimationskrav efter hvidvasklovens regler til de 15-17-årige, som muligvis ikke har adgang til egen legitimation.

Kommentar

Med lovforslaget stilles der ikke særskilte legitimationskrav til de 15-17-årige. Lovforslaget har ikke til hensigt at ændre i hvidvaskreglerne eller i institutternes forpligtelser til forebyggelse af hvidvask og KYC-procedurer m.v. Det er institutterne, der skal sikre sig, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt med hensyn til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme.

3.3. Økonomiske rammer for Dankort

3.3.1. Udbydere

Finans Danmark bemærker, at begrebet "udbyder" i § 123, stk. 4, bør defineres og afgrænses nærmere, så det tydeligt fremgår, hvilke aktører bestemmelsen omfatter. Finans Danmark anfører, at det er uklart, om alle wallet-løsninger er omfattet, og foreslår en mere præcis definition, så der ikke opstår tvivl om, hvilke omkostninger der kan medregnes.

Dansk Erhverv bemærker til begrebet "udbyder" i bestemmelsen, at det er uklart, hvilken af de tre enheder (indløser, schemeejer og bank) "udbyder" dækker over. Dansk Erhverv anfører, at formuleringen bør ændres, så der ikke er tvivl om, hvem bestemmelsen vedrører – til det anfører Dansk

Erhverv, at indløserne er de eneste af de tre enheder, der kan lave konkrete prismodeller rettet mod betalingsmodtagere, hvorfor Dansk Erhverv anbefaler, at ”udbyder” ændres til ”indløser”.

Kommentar

Lovforslaget viderefører sprogbrugen ”udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter” i § 123, stk. 4. ”Udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter” er nærmere defineret i § 1, stk. 3, i abonnementsbekendtgørelsen.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen i § 123, stk. 4, i lov om betalinger, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12, s. 16, at: ”Endvidere finder bekendtgørelsen kun anvendelse på nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. nærmere regler for, hvorledes udbydere heraf kan kræve abonnementsbetaling fra betalingsmodtagere. På nuværende tidspunkt er det udelukkende Dankortet, der udbydes af Nets Denmark A/S, som er omfattet af abonnementsbekendtgørelsen.”

Det fremgår herved både af bekendtgørelsen og lovbemærkningerne, at ”udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter” er afgrænset til at omfatte udbydere af nationale kortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark.

§ 123, i lov om betalinger, benytter endvidere generelt begrebet ”udbyder”, jf. § 123, stk. 1-4. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at det er i tråd med den øvrige sprogbrug i bestemmelsen fortsat at anvende ”udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter”.

Det skal herudover bemærkes, at der i tidligere afgørelser om fastsættelse af indtægtsramme for Dankort¹, er taget udgangspunkt i Nets’ samlede omkostninger forbundet med driften af Dankort-systemet for transaktioner i fysisk handel, jf. abonnementsbekendtgørelsens § 1, stk. 2. Herved er der ikke sondret mellem Nets som scheme-ejer af Dankort og Nets som indløser af Dankort.

Det påtænkes endvidere, at Nets’ betaling af interbankgebyrer for indløsning af transaktioner i fysisk handel til kortudstederne vil medtages som en direkte relevant omkostning til betalingssystemet, jf. også afsnit 3.1.2, hvorfor opgørelse af kortudstedernes omkostninger ikke længere vil være relevant. Med lovforslaget vil udbyderne derfor fortsat omfatte både ejeren

¹ Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgørelse ”Omkostningsundersøgelse af Dankort i 2023 – Afgørelse” af 26. januar 2024.

af betalingskortordningen og omfattede indlødere. Dog vil "udbyderne" ikke omfatte kortudstederne (pengeinstitutterne).

Erhvervsministeriet bemærker dog, at det kan forklares mere nøje i lovbetragtningerne til lovforslaget, at "udbyderne" ikke længere vil omfatte kortudstederne, da kortudstedernes omkostninger ikke længere skal opgøres, jf. også afsnit 3.1.2.

Lovforslaget ændrer ikke på gældende lov i forhold til, hvilke transaktioner der er omfattet af lovens §123. Det fremgår af § 1, stk. 2 i abonnementsbekendtgørelsen, at bekendtgørelsen finder anvendelse på betalingstransaktioner i den fysiske handel, når betalingstransaktionen afvikles med et betalingsinstrument forsynet med chip omfattet af § 7, nr. 18, i lov om betalinger.

Der er hermed angivet en bred og i vidt omfang teknologineutral definition af, hvilke transaktioner der er omfattet af bekendtgørelsen. Wallet-løsninger, betalingsapplikationer og mobilbetalingsløsninger er herved allerede omfattet af definitionen. Omvendt er kort uden chip – som for eksempel et gavekort udstedt til en specifik butik – ikke omfattet.

Det vurderes ikke nødvendigt at definere de betalingstransaktioner, der kan omfattes af abonnementsbekendtgørelsen i lovforslaget, idet bekendtgørelsen allerede eksplicit regulerer dette.

3.3.2. Omkostninger

Nationalbanken bemærker, at det er positivt, at udviklingsomkostninger fremadrettet medtages i omkostningsgrundlaget for Dankort, da det understøtter incitamentet til investeringer, der kan styrke sikkerhed og robusthed. Nationalbanken påpeger dog, at en udvidelse af omkostningsgrundlaget alt andet lige kan medføre højere gebyrer og opfordrer derfor til en grundig afvejning af, hvilke udviklingsomkostninger, der bør indgå. Nationalbanken anbefaler, at Dankort-betalinger på internettet og i selvbetjente automater medtages i prisreguleringen, idet det vil øge transaktionsværdierne, der fordeles omkostninger på, og sikre, at reguleringen afspejler markedsudviklingen, hvor grænser mellem fysisk og digital handel udviskes.

Finans Danmark bemærker, at lovforslaget ikke giver tilstrækkelig klarhed om de økonomiske rammer og anfører behov for uddybning af, hvilke omkostninger, der kan indgå i indtægtsrammen, samt hvilke aktører der kan få dækket omkostninger. Finans Danmark påpeger behovet for teknologineutralitet, så bl.a. bankernes udviklingsomkostninger til wallet-løsninger kan indgå i vurderingen.

Finans Danmark bemærker desuden, at kravet til overhead-omkostningers tilknytning og dokumentation bør præciseres i lovforslagets bemærkninger. Endvidere efterspørges nærmere definition af reguleret indtjening og overskudsgrad samt hvilke brancher, der bør indgå i sammenligningsgrundlaget.

Mastercard bemærker til § 123, stk. 4, at der fortsat ikke er indført en klar og praktisk ramme for nye indlødere af Dankort, hvorfor markedsstrukturen er uændret, og kun én aktør tilbyder indløsning af Dankort. Mastercard efterspørger afklaring omkring håndtering af scheme fees, herunder om disse bør indgå netto eller brutto i omkostningsundersøgelser. Mastercard fremhæver, at prismodellen ikke bør favorisere særlige aktører eller produkter og anser det for relevant at overveje koncernrabatter samt muligheden for overvæltning af underopkrævning fra år til år i en fremtidig regulering.

Dansk Erhverv bemærker til ”udbydernes relevante omkostninger”, at lovforslagets bemærkninger giver anledning til at forstå, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hidtil har medregnet både kortudstedernes omkostninger til driften og omkostningerne til indløserens interbankgebyrer, der betales til banken. Dansk Erhverv anfører hertil, at de samme omkostninger i så fald vil have været medregnet to gange – både som interbankgebyr og driftsomkostning. Dansk Erhverv anbefaler, at det alene er indløserens omkostninger, der indgår ved fastsættelsen af de samlede omkostninger, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med de omkostninger, der indgår i indløserens samlede omkostninger. Dansk Erhverv anfører, at det er afgørende, at der dels alene medtages de forholdsmæssige omkostninger til den regulerede del af Dankort, dels at der indgår en forholdsmæssig andel af indtægterne fra den ikke-regulerede del, dvs. pt. transaktioner fra ubetjent salg, fjernsalg og fra fysisk betjent salg, når det sker via en anden indløser. Dansk Erhverv anfører til dette, at der skal sikres gennemsigtighed ved at fordelingen af de samlede omkostninger offentliggøres og præsenteres i en model, der bygger på principperne i IC++.²

Dansk Erhverv bemærker ”relateret til betalingssystemet”, at det er afgørende, at det sikres, at det kun er omkostninger, der direkte relaterer sig til den regulerede del af Dankort, samt en forholdsmæssig andel af de samlede omkostninger, der indgår i omkostningerne. Dansk Erhverv forventer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med, at omkostningerne relaterer sig til betalingssystemet, herunder at der anvendes en fordelingsnøgle ift. omkostninger, der er indenfor hhv. udenfor den regulerede model. Herudover anfører Dansk Erhverv, at det er afgørende, at beslutninger om udvikling, som kortudsteder, scheme -jer eller indløser ønsker at overvælte

² Styrelsen bemærker, at IC++ er en omkostningsopdeling, som giver detailhandlere/betalingsmodtagere klarhed over omkostningerne forbundet med indløsning, jf. interbankgebyrforordningen. Omkostninger opdeles i hhv. interbankgebyr, schemegebyr og indløsningsgebyr.

på betalingsmodtagere, bliver truffet ved relevant inddragelse af betalingsmodtagerne, fx via den eksisterende governancemodel.

Dansk Industri stiller sig kritiske overfor, at der i bemærkningerne til § 123, stk. 4, fremgår, at udbydernes direkte, indirekte og ikke-henførbare omkostninger kan medtages som relevante omkostninger til betalingssystemet. Dansk Industri bemærker hertil, at den nye prisstruktur ikke bør åbne for et system, hvor de samlede omkostninger i Dankort-forretningen kan overvæltedes på betalingsmodtagerne. Dansk Industri bemærker herudover, at lovforslaget derfor i sin nuværende udformning lægger op til, at besparelser og effektiviseringsgevinster i Dankort-forretningen ikke kommer betalingsmodtagere eller forbrugerne til gode.

Dansk Industri er herudover bekymret over brugen af ”f.eks.” i bemærkningerne til § 123, stk. 4, når der oplystes former for omkostninger. Dansk Industri frygter, at det kan give mulighed for, at indlødere af Dankort kan overvælde urimelige og arbitrære omkostninger til betalingsmodtageren og finder det derfor nødvendigt, at der føres et strengt tilsyn med, at ekstra omkostninger og højere gebyrer er et direkte resultat af investeringer i Dankort. Dansk Industri bemærker sammenfattende til § 123, stk. 4, at lovforslaget ikke formår at skabe en hensigtsmæssig balance mellem på den ene side at skabe rum for investeringer i Dankort og på den anden side sikre, at indtjeningen for indlødere af Dankort bliver rimelig og afspejler markedsvilkår. Dansk Industri fremhæver, at lovforslagets udformning vægter, at indløsning af Dankort skal være en bedre forretning, for højt.

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at justeringer i omkostningsstrukturen for Dankort kan være nødvendige for at bevare kortets relevans, men understreger, at meromkostninger bør være klart og gennemsigtigt knyttet til dokumenterede investeringer i udvikling og modernisering af betalingsinstrumentet.

Kommentar

Lovforslagets ændring af § 123, stk. 4, i lov om betalinger, indeholder en bemyndigelsesbestemmelse hvor rammerne for erhvervsministerens hjemmel skal fastsættes. I lighed med gældende lov vil det i bekendtgørelsen udstedt i medfør af bestemmelsen blive fastsat, hvilke omkostninger, der kan omfattes, dog ikke udover rammerne i bemyndigelsesbestemmelsen. Der vil fortsat blive truffet afgørelse om indtægtsrammen på baggrund af bekendtgørelsen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører dermed fortsat et omfattende tilsyn med omkostningsrammen.

Det er endvidere anført i lovforslagets specielle bemærkninger, hvad ”relevante omkostninger relateret til betalingssystemet” dækker over, herunder direkte, indirekte og ikke-henførbare (overhead) omkostninger, der er

relevante i forhold til det konkrete regulerede betalingssystem. Bestemmelsen viderefører gældende praksis. Der vil derfor fortsat blive taget højde for, at omkostningsposter kan vedrøre både den regulerede del og den ikke-regulerede del af et betalingssystem.

Det påtænkes endvidere, at omkostninger afholdt af kortudsteder relateret til betalingssystemet ikke opgøres i forbindelse med fastsættelsen af omkostningsbasen, sådan som det har været gjort tidligere. I stedet vil interbankgebyret, der betales af indløser til kortudsteder, blive indregnet som en omkostning for indløseren af visse typer af betalingsinstrumenter. Den samme omkostning vil derfor fortsat kun kunne blive medregnet én gang. Erhvervsministeriet vurderer, at denne ændring kan forklares yderligere i lovforslagets bemærkninger.

Den nærmere definition af ”reguleret indtjening” og ”overskudsgrad” vil følge af en kommende bekendtgørelse. Se kommentarer herom i afsnit 3.1.6

Det er allerede muligt at videreføre en eventuel akkumuleret underopkrævning på op til 10 pct. af den seneste fastsatte maksimale sum af betalinger i medfør af den gældende bekendtgørelse. Det er endvidere også muligt at indgå koncernaftaler efter den gældende bekendtgørelse - eventuelle rabatter skal dog finansieres af udbyderen og ikke gennem meropkrævning hos andre betalingsmodtagere, jf. abonnementsbekendtgørelsens §§ 5-6 og § 10.

Betalingslovens § 64 sikrer, at indløser har ret til at få adgang til indløsning af Dankortet på objektive, proportionale og ikke-diskriminerende vilkår. Erhvervsministeriet er bekendt med, at lovforslaget ikke vurderer, om Nets’ opkrævning af schemegebyrer og processeringsgebyrer fra øvrige indløser af Dankort skal indgå i den regulerede model. Nærmere beskrivelse af håndteringen af flere indløser i forbindelse med fastsættelsen af indtægtsrammen vil følge af den kommende bekendtgørelse.

Det påtænkes ikke, at den regulerede indtjening skal være eksplicit betinget af fx budgetter for investeringer. Derimod har Nets har i forbindelse med den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025 forpligtet sig til en række udviklingsprojekter, herunder udvikling af saldokontrol, Dankort til erhverv samt understøttelse af Dankort i nye, digitale betalingsløsninger. Som beskrevet i forbindelse med den politiske aftale kan udvikling og fremtidssikring af Dankort på kort sigt føre til en meromkostning for betalingsmodtagerne. På længere sigt forventes det, at investeringen i Dankort samt den tidligere gennemførte præcisering af § 64 vil medføre, at der indløses flere Dankort-transaktioner, og at der kommer bedre konkurrence mellem indløser, hvorved omkostningerne for betalingsmodtagerne forventes at falde.

Det er imidlertid ikke hensigten at ændre bekendtgørelsen, således at også Dankortbetalinger ved e-handel medtages for at øge antallet af transaktioner, som omkostningerne kan fordeles på. Formålet med prisreguleringen har altid været at sikre lave priser for Dankort-betalinger i fysisk handel. På e-handelsområdet, hvor der er mere konkurrence mellem betalingsløsningerne, skal prissætningen dog ske, således at priserne blandt andet ikke er urimeligt fastsat i strid med betalingslovens § 122 og konkurrencereglerne i øvrigt.

3.3.3. Tilsyn

Finans Danmark bemærker vigtigheden af, at nye indlødere får adgang til Dankortet på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår og anbefaler, at myndighederne aktivt sikrer praktisk anvendelighed af disse regler.

Dansk Industri bemærker, at det er uklart, hvem der fører tilsyn med visse af betalingslovens bestemmelser, og beder om, at erhvervsministeren adresserer denne uklarhed i ansvars- og tilsynsfordelingen i lovforslaget.

Kommentar

Udbydere af betalingstjenesters ret til adgang til betalingssystemer følger af § 64 i lov om betalinger. Hjemlen blev præciseret ved den seneste ændring i lov om betalinger, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 193. Lovændringen tydeliggjorde retsstillingen i relation til udbydere af betalingstjenesters adgang til betalingssystemer, herunder indløseres adgang til indløsning af Dankort på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Der vurderes på den baggrund, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn, jf. § 145, stk. 1, i lov om betalinger, herunder styrelsens tilsyn med § 64 i lov om betalinger, er tilstrækkelig til at sikre, at nye indlødere kan få adgang til indløsning af Dankort på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Erhvervsministeriet vurderer ikke, at der er behov for at adressere ansvars- og tilsynsfordelingen i lovforslaget, da det fremgår af § 145, stk. 1, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bl.a. fører tilsyn med lovens §§ 120-123.

3.3.4. Tidsmæssige udstrækning af rammen

Finans Danmark bemærker, at rammelængden på 8 år fremfor de nuværende 2 år risikerer at have en begrænsende effekt på udviklingen af Dankort, da det kan være en udfordring for de forskellige udbydere i

betalingssystemet at forpligte sig over en længere periode, hvis ikke rammen løbende kan tilpasses den dynamiske udvikling.

Kommentar

Det fremgår af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, at prisreguleringen skal tilpasses på ny i overensstemmelse med lovændringen, så indtægtsrammen kan øges yderligere og fastsættes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i otte år fremfor to år.

Indtægtsrammen er hidtil blevet fastsat for en toårig periode. Grundet periodens korte varighed har udbydere ikke haft den nødvendige tryghed omkring økonomien i Dankort, hvilket har medført, at omfattede udbydere ikke har haft incitament til at igangsætte visse projekter og effektiviseringer.

Perioden forlænges til otte år for at give de omfattede udbydere mulighed for at få dækket omkostninger til IT-udviklingsprojekter, der typisk strækker sig udover en toårig periode. Herved vil en forlængelse af indtægtsrammens periode medvirke til, at de omfattede udbydere får bedre mulighed for at oppebære effektiviseringsgevinster.

Det skal herudover bemærkes, at nye indlødere af Dankort ikke vil være omfattet, da der er indført en minimumstærskel i abonnementsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, der foreskriver, at bekendtgørelsen kun omfatter indlødere, der har indløst mere end 375 mio. transaktioner i fysisk handel. En længere rammeperiode vil herved udelukkende påvirke allerede omfattede udbydere, som nuværende udelukkende er Nets Denmark A/S.

Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at en forlængelse af indtægtsrammen til otte år er hensigtsmæssig og nødvendig, da forlængelsen følger af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, og konkret da forlængelsen vil give de omfattede udbydere bedre vilkår til at investere i betalingssystemet, og oppebære effektiviseringsgevinster i tråd med målsætningen i den politiske aftale.

3.3.5. Hjemmel

Dansk Erhverv bemærker, at det ikke er nærmere defineret i loven, hvilke betalingsinstrumenter, der er omfattet af hjemlen, og at det derfor må lægges til grund, at hjemlen i § 123, stk. 4, giver erhvervsministeren ubegrænset mulighed for at lave prisregulering af alle typer af betalingsinstrumenter.

Kommentar

Det fremgår af lovforslaget, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for "udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter". Det fremgår af lovbemærkningerne, som også anført i notatets afsnit 3.1.1, at: "Endvidere finder bekendtgørelsen kun anvendelse på nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. nærmere regler for, hvorledes udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan kræve abonnementsbetaling fra betalingsmodtagere. På nuværende tidspunkt er det udelukkende Dankortet, der udbydes af Nets Denmark A/S, som er omfattet af abonnementsbekendtgørelsen.", jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12, s. 16.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan med visse sproglige ændringer føres tilbage til lov nr. 603 af 24. juni 2005 om ændring af lov om visse betalingsmidler. Heraf fremgår det af lovforslagets almindelige bemærkninger, at: "Lovforslaget fremsættes for, at Dankort også i fremtiden kan fungere som et sikkert, billigt og effektivt betalingsmiddel." Bemyndigelsesbestemmelsen har udelukkende vedrørt nationale kortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark, hvilket for nuværende fortsat kun er Dankort."

Det vurderes på den baggrund, at det ikke er uklart, hvilke betalingsinstrumenter, der er omfattet af bemyndigelsesbestemmelsen, da dette er afgrænset i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, samt i lovbemærkningerne, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12, s. 16. Erhvervsministeriet finder det derfor ikke nødvendigt yderligere at afgrænse, hvilke betalingsinstrumenter der er omfattet af bestemmelsen.

Det fremgår af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, at: "Prisreguleringen skal herefter tilpasses på ny i overensstemmelse med lovændringen, så indtægtsrammen kan øges yderligere (...)"

For at opnå en højere indtægtsramme, er det nødvendigt at udvide omkostningsgrundlaget. Det er derfor en direkte konsekvens af den politiske aftale, at der medtages yderligere omkostninger. Udviklingsomkostninger er dog ikke direkte medtaget, da udbydere i stedet kan opnå en reguleret indtjening. Herved er det op til udbydere selv at vurdere, om visse udviklingsprojekter er nødvendige, mens udbydere kan benytte den regulerede indtjening til at finansiere investeringer.

Erhvervsministeriet har tilføjet i abonnementsbekendtgørelsen af 3. december 2025, at selvscanningskasser i supermarkeder også er omfattet, hvilket er udtryk for en præcisering af definitionen i bekendtgørelsens § 2, nr. 4. Det er hensigten med bekendtgørelsen, at anvendelsesområdet omfatter

alle former for betalingskortbaserede-transaktioner i fysisk handel, uanset om betalingen konkret sker med et betalingskort i form af mobile betalinger eller andre nye teknologiske, kortbaserede betalingsløsninger. Dette dog således, at der fortsat er tale om en betalingskortordning omfattet af bekendtgørelsens øvrige betingelser for anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1.

Erhvervsministeriet vurderer ikke, at lovforslaget skal behandle en udvidelse af bekendtgørelsens anvendelsesområde, idet der ikke er politisk opbakning hertil, jf. den politiske aftale.

3.3.6. Reguleret indtjening

Dansk Erhverv anerkender ift. ”reguleret indtjening”, at en vis indtjening har en motiverende faktor ift. at udvikle, vedligeholde og fastholde betalingsmidlet. Dansk Erhverv bemærker dog hertil, at parterne allerede i dag har mulighed for at have indtjening på betalingsmidlet via den del, der ikke er reguleret. Afslutningsvist anbefaler Dansk Erhverv, at de kommercielle parter bag den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025 inddrages i arbejdet med at udforme bekendtgørelsen.

Dansk Industri bemærker til § 123, stk. 4, at det er uklart, hvordan den ”regulerede indtjening” fastsættes. Dansk Industri bemærker også, at det er uklart, hvordan ændringen skal ses i sammenhæng med abonnementsbekendtgørelsen. Dansk Industri ønsker derfor, at erhvervsministeren uddyber hensigten bag ændringen, samt hvordan det kommer til at virke i praksis.

Worldline bemærker til § 123, stk. 4, at bestemmelsen ifølge lovforslagets bemærkninger har til formål at muliggøre investeringer og udviklingstiltag, ved at give udbyderne mulighed for at opnå en reguleret indtjening. Worldline bemærker dog, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem en reguleret indtjening og øget konkurrence på indløsningssiden. Worldline opfordrer derfor til, at lovforslaget bør fastlægge, hvordan de investeringer og udviklingstiltag, som indtjeningen finansierer, konkret forbedrer vilkårene for en potentiel ny indløser ved at understøtte adgang og forudsigelighed, så lovændringens formål om øget konkurrence kan realiseres i praksis.

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at eventuel reguleret indtjening bør være eksplicit betinget af dokumenterede investeringer i betalingsinstrumentets videreudvikling, idet en sådan binding vil modvirke, at indtjeningen bruges til generelle formål uden tilstrækkelig forbrugerfordel.

Kommentar

Som anført i den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, er det hensigten, at der udstedes en ny bekendtgørelse på baggrund af

ændringerne lovforslagets § 123, stk. 4, og at der på baggrund af en ny bekendtgørelse vil fastlægges en ny indtægtsramme i 2027, der vil erstatte den senest fastsatte indtægtsramme. Markedets aktører vil blive hørt og inddraget i forbindelse med den kommende bekendtgørelse på området.

Det vil fortsat være muligt at opnå en indtjening på den ikke-regulerede del af Dankort. Det følger af den politiske aftale, at der skulle skabes et økonomisk rum til udvikling og fremtidssikring af Dankort, sådan at det kan være et konkurrencedygtigt alternativ til de internationale betalingskort. Dette rum skabes ved, at reguleringen vil tillade en reguleret indtjening, som vil blive fastlagt sammen med resten af indtægtsrammen.

Det påtænkes ikke, at den regulerede indtjening skal være eksplicit betinget af dokumenterede investeringer eller at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal godkende relevante udviklingsinitiativer. Nets har dog i forbindelse med den politiske aftale forpligtet sig til en række udviklingsprojekter.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger om formålet med, at udbyderne kan opnå en vis reguleret indtjening for driften af betalings-systemet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets specielle bemærkninger, hvoraf det fremgår, at lovforslaget vil give erhvervsministeren adgang til at fastsætte nærmere regler for, hvordan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret skal fastsætte den regulerede indtjening.

3.3.7. Ekspertgruppe/rådgivende organ

Dansk Industri bemærker, at der er brug for en klar plan for, hvordan der kommer nye indlødere af Dankort, forinden lovforslaget får den tilsigtede effekt. Hertil bemærker Dansk Industri, at det ikke er optimalt, at én aktør, Nets, har en dominerende stilling på store dele af betalingsmarkedets infrastruktur, herunder via deres rolle som processor for både indlødere og kortudstedere. Dansk Industri bemærker også, at dette forhold ikke er optimalt for robustheden på betalingsmarkedet. I den anledning anfører Dansk Industri, at regeringen bør nedsætte en uvildig ekspertgruppe med det formål at øge gennemsigtigheden og styrke konkurrencen på betalingsmarkedet. Ekspertgruppen skal undersøge konkurrencen og robustheden på betalingsmarkedet og sammenligne forhold med omkringliggende betalingsmarkeder – til det påpeger Dansk Industri Finans Danmarks analyse af robustheden på betalingsmarkedet fra december 2025 og nationalbankens rapport fra februar 2025, om at brugen af kontooverførsler kan styrke robustheden og effektivisere betalingsmarkedet ved at forenkle infrastrukturen.

Dansk Industri bemærker desuden, at lovforslaget centraliserer kontrol over betalingsmarkedet hos erhvervsministeren gennem udvidede

beføjelser til at regulere området. Af den årsag bemærker Dansk Industri, at der er behov for at etablere et forum med deltagelse af relevante aktører og erhvervsorganisationer, herunder Dansk Industri, som kan give fornødne input til at fastsætte regler på området optimalt. Dansk Industri bemærker hertil, at et sådant forum vil bidrage til øget transparens og sikre, at reguleringen af betalingsmarkedet baserer sig på de konkrete udfordringer i branchen.

Forbrugerrådet Tænk finder det hensigtsmæssigt, at ministerens beføjelser understøttes af et rådgivende organ med bred repræsentation for at sikre balanceret regulering og styrket lovgivningslegitimitet.

Kommentar

Erhvervsministeriet anerkender, at det ikke er optimalt for konkurrencen, at én aktør har en dominerende stilling på betalingsmarkedets infrastruktur. Denne problemstilling søges løst med den seneste præcisering af § 64, i lov om betalinger.

Det fremgår af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, at erhvervsministeren inden udgangen af 2026 vil gennemføre en evaluering af den danske betalingsinfrastrukturens robusthed.

Det fremgår herudover af aftalen, at der senest i 2029 udarbejdes en evaluering af initiativernes effekt.

Det fremgår af betalingslovens § 145, stk. 11, at erhvervsministeren hvert andet år afgiver en rapport om konkurrenceforholdene på betalingskortmarkedet til Folketinget.

På den baggrund vurderes det, at der allerede i kraft af den politiske aftale og betalingsrapporten er sikret en evaluering af robustheden og konkurrencen på betalingsmarkedet, hvorfor det ikke findes nødvendigt at oprette et selvstændigt rådgivende organ eller nedsætte en ekspertgruppe med dette formål.

3.4. Øget gennemsigtighed i gebyrer og vilkår

3.4.1. Informationer, der skal formidles

Forbrugerrådet Tænk byder lovforslagets fokus på øget gennemsigtighed omkring gebyrer og vilkår særdeles velkomment. I den forbindelse finder Forbrugerrådet Tænk, at prisgennemsigtighed bør reguleres ud fra en holistisk model, der omfatter alle omkostningselementer og kontraktvilkår og ikke alene transaktionsomkostninger, for at sikre reel gennemsigtighed og velfungerende konkurrence.

Mastercard bemærker til § 123, stk. 7, at øget gennemsigtighed i kontrakter samt notifikationer om udløb heraf er afgørende, især for mindre

virksomheder. Mastercard påpeger, at ansvaret for transparens og informationsformidling ligger hos indløseren, og at gældende EU-regler om gebyrgennemsigtighed skal overholdes. Mastercard opfordrer til, at det undersøges, hvilke informationstyper og detaljeringsgrader betalingsmodtagere har behov for i dialogen med indløseren.

Dansk Erhverv udtrykker en bekymring for, om et entydigt fokus på gennemsigtighed i priserne på indløsning vil gøre, at der fortsat ikke er tilstrækkelig gennemsækelighed. Dansk Erhverv bemærker, at det er afgørende ved udformningen af bekendtgørelsen, at alle relevante forhold ved at modtage betalinger medtages på en klar og overskuelig måde forinden indgåelse af aftaler. Dansk Erhverv anfører, at følgende, men ikke udtømmende, som minimum skal gives:

- Indløsningspriser (angivet for hvert enkelt produkt efter principperne i IC++)
- Prisen på terminalleje
- Pris for service
- Bindingsperiode for indløsningsaftalen
- Evt. leje af terminal
- Navn på indløser og terminalleverandør, og hvor disse har hjemme (land)
- Krav om mindsteomsætning og pris hvis mindsteomsætning ikke opnås
- Hvilke betalingsmidler indløser og terminalleverandør tager imod
- Mulighed for integration til eksisterende kassesystemer
- Oplysninger om pris for og mulighed for offline-transaktioner

Dansk Erhverv bemærker herudover, at der i dag gives oplysninger om maksimalpriser, men at disse er angivet så højt, at betalingsmodtagere ikke kan anvende dem til sammenligning. Dansk Erhverv anfører derfor, at der i en fremtidig model skal findes en løsning, hvor de oplysninger, der udstilles, skal være mere sammenlignelig og reelle, eller angives i et interval eller lignende.

Dansk Industri bemærker til ”opsummeringsboksen”, at det i lovforslaget ikke fremgår, hvor opsummeringsboksen skal fremgå, herunder om det er på indløserens hjemmeside eller i indløserens tilbud. Dansk Industri ønsker, at denne uklarhed adresseres i lovforslaget.

Kommentar

Med lovforslaget vil erhvervsministeren kunne fastsætte regler om, at indløserne skal videreformidle væsentlige kontraktvilkår i en nærmere defineret opsummeringsboks. Det er dog ikke hensigten, at alle

omkostningselementer skal indgå, idet fokus er på at adressere den hidtidige manglende gennemsigtighed i netop indløsningstjenesterne.

I det omfang øvrige informationselementer skal indgå, kan dette resultere i, at væsentligheden af informationen udvandes for betalingsmodtageren. Formålet er således, at kun de mest centrale oplysninger formidles i den opsummeringsboks, der fastsættes i en kommende bekendtgørelse for at understøtte reel gennemsigtighed.

Det bemærkes, at det i forarbejdet til denne lov er undersøgt, hvilke informationstyper og detaljeringsgrader, betalingsmodtagere har behov for i dialogen med indløseren. Derudover påhviler ansvaret for at leve op til gældende EU-regler om gebyrgennemsigtighed fortsat indløseren.

Som anført vil valg af IC++-prismodeller fortsat medføre, at betalingsmodtagere kan få en udspecificering af gebyrerne. Interbankgebyrforordningens artikel 9 og artikel 12 regulerer bl.a., at indløsere som udgangspunkt skal tilbyde en bestemt prismodel til sine betalingsmodtagere med individuelt specificerede gebyrer, og hvilke oplysninger indløsere skal videregive til betalingsmodtagere om bl.a. størrelsen af gebyrer, som gengivet i lovforslagets afsnit 2.4.1.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse i § 123, stk. 7, i lov om betalinger, ændrer ikke på de forpligtelser, der følger af interbankgebyrforordningen, jf. også lovforslagets side 56.

Prisberegningstværværktøjer, se hertil afsnit 3.2.6, skal give mulighed for, at betalingsmodtagere, på baggrund af indtastede relevante oplysninger, kan få en indikation af den samlede pris, hvilket skaber grundlag for pris- og vilkårssammenligning på tværs af indløsere.

Det bemærkes tillige, at opsummeringsboksen som udgangspunkt skal fremgå et relevant og synligt sted, eksempelvis via en kundeportal eller på betalingsmodtagerens faktura. Det vil fremgå eksplicit af en kommende bekendtgørelse, hvor indløseren vil forpligtes at angive opsummeringsboksen til sine kunder.

3.4.2. Forhandling

Dansk Erhverv bemærker hertil, at det skal fremgå tydeligt, at alle vilkår kan forhandles og herunder at de oplysninger der gives, skal forstås som de vilkår der gælder, hvis der ikke forhandles bedre vilkår.

Kommentar

Det fremgår af lovforslagets specielle bemærkninger, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om at pålægge omfattede indløsere inden for visse

intervaller at sende nærmere definerede notifikationsbeskeder til betalingsmodtagere med aftaler om indløsning af betalingstransaktioner.

Lovforslagets formål er at fremme, at betalingsmodtagere afsøger markedet, genforhandler kontrakter og hyppigere skifter mellem indlødere af betalingstransaktioner, hvilket vil forbedre konkurrencen på betalingsmarkedet.

Det vurderes på den baggrund relevant, at der i beskrivelsen vedr. notifikationsbeskeder, som beskrevet i lovforslaget, inkluderes, at alle vilkår kan forhandles, således at betalingsmodtagere bliver gjort opmærksomme på dette løbende i deres kontraktforhold med indlødere.

3.4.3. Flere udbydere bør omfattes

Dansk Erhverv bemærker, at forpligtelserne i lovforslaget bør omfatte alle direkte kontraktparter for betalingsmodtagere, herunder terminalleverandører, betalingstjenesteudbydere og indlødere m.fl.

Kommentar

Som det fremgår af lovforslagets punkt 2.4.2, viser Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelser, at der er en række udfordringer på betalingsmarkedet ved manglende gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingskort. Styrelsen fandt, at der er væsentlige fordele for betalingsmodtagere i afsøge markedet for indløsning, og betalingsrapporten fra 2024 viste også, at betalingsmodtagere, der afsøger markedet, kan reducere deres omkostninger for indløsning væsentligt.

Det er denne problemstilling, som er omdrejningspunktet for indeværende lovforslag – manglende gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med betalingskort.

Tjenester leveret af udbydere af tekniske tjenester, som betalingsmodtagere anvender for at modtage kortbetalinger, er således ikke genstanden for lovforslaget, og er også undtaget for lovens anvendelse jf. § 5, nr. 10, i lov om betalinger. Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at udbydere af tekniske tjenester, herunder terminalleverandører, der ikke også udbyder indløsning, ikke kan omfattes af lovforslaget eller betalingsloven i øvrigt. Se også hertil afsnit 3.4.5.

Erhvervsministeriet anerkender, at der også kan være behov for øget gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for andre ydelser end indløsning. Dog er det ikke hensigten, at indeværende bemyndigelsesbestemmelse skal omhandle gennemsigtighed i ydelser udover indløsning af transaktioner med

betalingskort. Det skal ses i lyset af, at reguleringen specifikt vedrører indløsning af betalingskort, hvor der er særlige konkurrenceudfordringer.

Det er dog hensigten, at indløsere, hvis disse også udbyder kortterminaler, også oplyser prisen for dette i henhold til den kommende bekendtgørelses regler herom.

Leverandører af kortterminaler i fysisk handel eller betalingsmoduler til brug ved internethandel er, som udgangspunkt, ikke omfattet af betalingsloven, jf. § 5, nr. 10. Dog gælder denne undtagelse ikke, hvis udbyderen af den tekniske tjeneste indgår aftalen om betalingstjenester med betaler eller betalingsmodtager, jf. Folketingstidende 2023-2024, tillæg A, L 122, s. 124. Indløsere, som tillige udbyder kortterminaler, er derfor også omfattet lovens anvendelsesområde.

Lovforslaget indebærer, at erhvervsministeren fastsætter regler om, at indløsere, der udbyder køb eller leje af kortterminaler sammen med indløsningsydelsen, kan forpligtes til at videreformidle priser herfor i henhold til bekendtgørelsens regler herom. Det er endvidere hensigten, at bekendtgørelsen fastsætter, at indløsere, der ikke også udbyder kortterminaler, i opsummeringsboksen formidler, at betalingsmodtageren kan finde sine omkostninger til kortterminal hos sin udbyder.

Lovforslaget omfatter derimod ikke, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der særskilt forpligter leverandører af kortterminaler i fysisk handel eller betalingsmoduler til brug ved internethandel, som ikke også er indløser over for betalingsmodtageren, jf. undtagelsen i § 5, nr. 10, i lov om betalinger. Der henvises i den forbindelse til afsnit 3.4.5.

3.4.4. Forordning om Betalingstjenester

Dansk Erhverv bemærker, at den kommende vedtagelse af Payment Service Regulation (PSR) gennemfører regler om gennemsigtighed, og at dette bør medtænkes ved udformningen af bekendtgørelsen i medfør af dette lovforslag.

Nets anfører herudover, at det skal sikres, at udformningen af tiltaget om gennemsigtighed skal være i overensstemmelse med kommende EU-regulering i den fremtidige PSR-forordning.

Kommentar

Erhvervsministeriet vil ved udformningen af den kommende bekendtgørelse om gennemsigtighed sikre, at denne er i overensstemmelse regler om gennemsigtighed i den fremtidige PSR-forordning.

3.4.5. Hjemmel

Dansk Industri bemærker, at hjemlen til at fastsætte regler, jf. § 123, stk. 7, er generelt formuleret og ikke afgrænset til specifikke betalingsinstrumenter. Dansk Industri opfordrer til, at det i lovforslaget eksplicit præciseres, hvilke aktørtyper der forventes at blive underlagt de regler, der i fremtiden vedtages, jf. § 123, stk. 7.

Finans Danmark bemærker, at øget gennemsigthed i gebyrer og vilkår er positivt, men påpeger at definitionen af "betalingsinstrumenter" og "behandlere" kan skabe usikkerhed om dækningen af wallet-løsninger og processingsydelser. Finans Danmark anbefaler, at lovforslaget tydeliggør, hvilke ydelser og aktører, der omfattes af reguleringen.

DAFINA bemærker, at forslaget til § 123, stk. 7, ikke udspringer af den politiske aftale om styrkelse af Dankort af 26. juni 2025, og at den politiske aftale ikke omtaler, at der skal indføres nye regler i betalingsloven eller i medfør heraf, der helt eller delvist udvider betalingslovens anvendelsesområde.

DAFINA bemærker til § 123, stk. 7, at bestemmelsen omfatter "behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument". DAFINA bemærker til dette, at "behandling" og "behandler" af betalingstransaktioner, ikke er omfattet af betalingsloven eller PSD2. DAFINA anfører hertil, at lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 1, foreskriver at "*loven finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge, udbydere af betalingstjenester [herunder indløsning] og betalingsmodtagere*".

DAFINA forstår "behandler" og "behandling" af betalingstransaktioner således, at lovens anvendelsesområde udvides, idet andre aktører end udbydere af betalingstjenester vil være omfattet. DAFINA anfører, at der er en helt grundlæggende sondring mellem på den ene side tilsynsregulerede udbydere af betalingstjenester (PSP'er) og ikke-tilsynsregulerede udbydere af tekniske tjenester (TSP'er). DAFINA forstår "behandler" og "behandling" således, at også TSP'er vil være omfattet af § 123, stk. 7.

DAFINA anfører, at det vil være i strid med lovens anvendelsesområde, som fastlagt i § 1 og § 5, og i strid med lovens grundlæggende principper, grundbegreber og sontringer, hvis begrebet "behandler" udvider aktørkredsen til ikke længere kun at omfatte og forpligte udbydere af betalings-tjenester, men fremover også at omfatte uregulerede aktører, såsom udbydere af tekniske tjenester (TSP'er).

DAFINA anfører, at lovudkastet i sin nuværende form derved vil pålægge disse aktører fordyrende og konkurrenceforvridende vilkår og

omkostninger, eksempelvis i form af tunge, obligatoriske udgifter til etablering og drift af prisportaler og notifikationssystemer.

DAFINA opfordrer derfor til, at begreberne ”behandling” og ”behandler” i det hele udgår af lovudkastets § 123, stk. 7, i lov om betalinger.

Kommentar

Betalingstransaktioner med et betalingsinstrument omfattes af hjemlen i loven, hvor hensigten er, at gennemsigtigheden skal øges for indløsning af kortbaserede betalingstransaktioner. Dette fremgår bl.a. af de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Dette kan eventuelt tydeliggøres yderligere i kommende regulering, da det vurderes hensigtsmæssigt, at bemyndigelsesbestemmelsen i nærværende lov bevarer en vis bredde og teknologineutralitet. Dette sikrer, at fremtidige regler vil kunne dække nye former for betalingsinstrumenter, der måtte opstå, og som fungerer på linje med eller bør omfattes som kortbaserede løsninger.

Det bemærkes derudover, at betalingstransaktioner med wallet-løsninger er omfattet af lovforslaget, da det underliggende betalingsinstrument er et betalingskort.

Formålet med lovforslaget er, at erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte regler, der øger gennemsigtigheden i gebyrer og vilkår for indløsning. Det er endvidere formålet at ensrette måden, hvorpå betalingsmodtagere modtager oplysninger om indløsning, således at betalingsmodtagere nemt kan sammenligne gebyrer og vilkår på tværs af indløsere.

Betalingsmodtagerens indløser og processør er ikke nødvendigvis samme udbyder. Det vurderes, at en forpligtelse for indløsere til at formidle gebyrer og vilkår for processering, i det i bekendtgørelsen fastsatte format, vil gøre reguleringen uproportionalt kompliceret. Det skyldes, at reglerne kun vil forpligte indløseren til at oplyse omkostninger til processering i kontraktforhold, hvor indløseren også fungerer som processør. Det vil endvidere komplicere betalingsmodtagernes anvendelse af prisberegningstværgen og medføre, at opsummeringsboksene – afhængigt af om betalingsmodtageren også modtager processeringsydelse fra sin indløser – ikke vil være ensartede. En sådan forskellighed vil ikke være i overensstemmelse med lovforslagets formål om at ensrette formidlingen af gebyrer og vilkår for indløsning med henblik på at gøre sammenligningen af priser så enkel og overskuelig som muligt for betalingsmodtageren.

Erhvervsministeriet vurderer på den baggrund, at lovforslaget ikke bør omfatte processører, men udelukkende indløsere, jf. definitionen i § 7, nr. 25, i lov om betalinger. Det vurderes imidlertid, at dette bør tydeliggøres, jf. nedenstående ændring.

Lovforslaget omfatter i sin nuværende udformning, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Erhvervsministeriet er opmærksomme på, at det giver anledning til fortolkningsmæssig usikkerhed, at erhvervsministeren også kan fastsætte regler om "behandling" af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, da der herved kan opstå tvivl om også f.eks. processører og tekniske udbydere er omfattet af lovforslaget.

Det fremgår af § 5, nr. 10, i lov om betalinger, at loven ikke finder anvendelse for: "Tjenester leveret af en udbyder af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, når udbyderen ikke på noget tidspunkt er i besiddelse af de midler, som skal overføres, og der ikke er tale om tjenester omfattet af bilag 1, nr. 7 og 8, jf. dog § 12."

Det fremgår endvidere af lovens bemærkninger til § 5, nr. 10, at: "Som eksempel på virksomheder, der udbyder denne type tjenester, kan nævnes pengeinstitutternes datacentraler og leverandører af kortterminaler i fysisk handel eller betalingsmoduler til brug ved internethandel", jf. Folketings-tidende 2020-2021, tillæg A, L 12, s. 125.

Det følger heraf, at udbydere af tekniske tjenester er undtaget lovens anvendelsesområde, herunder f.eks. leverandører af kortterminaler i fysisk handel eller betalingsmoduler til brug ved internethandel.

Det har været hensigten, at ordet "behandlere" skulle omfatte de udbydere, der ikke teknisk foretager indløsning på vegne af betalingsmodtagere, men som fra betalingsmodtagerens perspektiv fremstår som substituerbare med indløsere.

Det har ikke været hensigten at udvide anvendelsesområdet for betalingsloven. Det centrale i lovforslaget er således, at erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om gennemsigtighed for indløsere, men ikke for andre tekniske udbydere, såsom leverandører af kortterminaler.

På den baggrund vurderer Erhvervsministeriet, at det er hensigtsmæssigt at fjerne ordet "behandlere" fra bestemmelsen for at undgå tvivl om, at tekniske udbydere, jf. § 5, nr. 10, i lov om betalinger, ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse i § 123, stk. 7. Det vurderes endvidere hensigtsmæssigt at fjerne ordene "behandler" og "behandling" fra lovforslagets bemærkninger.

Det vurderes, at denne ændring samtidig vil tydeliggøre, at lovforslaget ikke omfatter processører, men alene indløser, jf. definitionen i § 7, nr. 25, i lov om betalinger.

Det bemærkes, at bestemmelsen fortsat giver erhvervsministeren adgang til at fastsætte regler for indløser, der sælger indløsningstjenester via formidlere. Hvis en formidler, der ikke i lovens forstand er indløser, formidler betalingsløsninger til betalingsmodtagere, vil erhvervsministeren med lovforslaget kunne fastsætte regler om, at den indløser, som betalingsmodtageren igennem formidleren har indgået en særskilt aftale med, skal formidle gebyrer og vilkår i overensstemmelse med de i bekendtgørelsen fastsatte regler.

3.4.6. Sammenligningstjeneste

Dansk Industri bemærker til det ”digitale prissammenligningsværktøj”, at det ikke fremgår, hvilket format det helt konkret drejer sig om, udover at det skal fremgå et ”relevant og synligt sted”. Dansk Industri ser heller ikke i bemærkningerne til § 123, stk. 7, hvordan det digitale prissammenligningsværktøj skal finansieres, hvem der skal samle de relevante parter, hvem der skal lede projektet, og ikke mindst præcis hvilke priser, der skal indgå i det af værktøjets generede prisoverslag. Hertil bemærker Dansk Industri, at ud over kortindløsningsgebyret for transaktionen, så pålægges betalingsmodtagerne ofte også et gebyr for processering, omkostninger til leje eller køb af terminaler, samt en række andre gebyrer. Dansk Industri frygter derfor, at en utilstrækkelig afklaring af format, indhold og rollefordeling risikerer at gøre markedet mindre overskueligt for betalingsmodtagere.

Dansk Industri bemærker herudover, at de nye og skærpede krav til gennemsigtighed kan give anledning til, at de forpligtede aktører i højere grad udvikler nye, komplekse gebyrstrukturer og ekstra gebyrer, der ikke nødvendigvis skal indgå i prisoverslaget. Dansk Industri anbefaler derfor, at der sikres et strengt tilsyn om, at intentionen om øget gennemsigtighed ikke undermineres af uhensigtsmæssig kompleksitet, der åbner op for nye og skjulte omkostninger. På den baggrund opfordrer Dansk Industri til, at lovforslaget adresserer disse forhold og samtidig sikrer klarhed om rollefordelingen i finansieringen og organiseringen af gennemsigtighedsinitiativerne samt fastlægger, hvilke priser der skal indgå i prissammenligningsværktøjet.

Visa anfører til bemærkningerne i § 123, stk. 7, at et digitalt prissammenligningsværktøj, som indløser stiller til rådighed, skal formidle oplysninger på en simpel måde, da for kompleks og granuleret information vil risikere at reducere værktøjets brugbarhed. Visa anfører også, at det digitale

prissammenligningsværktøj bør fokusere på de totale omkostninger ved at modtage kort i stedet for kompleks information for hvert enkelt gebyr.

Herudover anfører Visa, at det digitale prissammenligningsværktøj bør testes på betalingsmodtagere inden det tages i brug, og anbefaler at dette gøres ved en iterativ testtilgang i et kontrolleret miljø med direkte input og feedback fra forskellige repræsentanter af betalingsmodtagere. Visa anfører, at værktøjer bør være brugbart for enhver betalingsmodtager uanset størrelse, selvom deres operationelle behov kan variere væsentligt.

Visa bemærker, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter implementering bør høre markedsaktørerne om effekten ved det digitale prissammenligningsværktøj. Visa bemærker, at det er ligeså vigtigt som indførelsen af tiltaget, at der føres tilsyn med om tiltaget har den ønskede effekt.

Visa bemærker også, at det digitale prissammenligningsværktøj bør omfatte alle former for digitale betalingsmetoder, herunder kort men også konto-til-konto overførsler, straksoverførsler og mobile wallets. Herudover bemærker Visa, at det også bør overvejes, om kontanter skal medtages, da det fortsat er en væsentlig betalingsmetode i Danmark, og at kontanthåndtering ikke er omkostningsfrit, hvorfor gennemsigtighedsinitiativet også bør vedrøre disse omkostninger sammenholdt med gebyrer for digitale betalingsmetoder.

Kommentar

Det er i lovforslaget anført, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at indlødere forpligtes til at udvikle et prissammenligningsværktøj. Dette er imidlertid ikke hensigten.

Det er hensigten, at indlødere forpligtes til at udvikle et prisberegningværktøj, der på baggrund af visse nøgleinformationer kan give et samlet prisoverslag på indløsning. Denne skal fremgå af indløsernes hjemmesider. Der er imidlertid ikke tale om, at erhvervsministeren vil fastsætte regler om, at omfattede indlødere skal udvikle en tjeneste, der kan sammenligne priser på tværs af indlødere, eller at der skal udvikles en centraliseret prissammenligningstjeneste i samarbejde mellem indlødere. Erhvervsministeriet finder, at dette bør præciseres i lovforslaget.

Af lovforslagets afsnit vedr. økonomiske konsekvenser fremgår desuden, at de omfattede indlødere skal udvikle værktøjet, så det imødekommer de i bekendtgørelsen beskrevne krav. Værktøjet skal give en indikativ pris for indløsning samt de væsentligste kontraktvilkår.

Det bemærkes, at erhvervsministeren med hjemlen kan fastsætte regler om, at terminallejeomkostninger inkluderes i prisoverslaget, såfremt betalingsmodtagerens indløser også er leverandør af terminal, jf. også afsnit 3.2.3.

Det anses for vigtigt, at værktøjet bevarer fokus på at skabe øget gennemsigtighed uden at gøre informationsmængden uhensigtsmæssigt kompleks eller fragmenteret. Processeringsydelse er derfor ikke omfattet af lovforslaget, jf. også afsnit 3.2.5.

I det omfang, at der forsøges omgåelse af bekendtgørelsen ved eksempelvis at omdøbe gebyrer for at undgå gennemsigtighed, vil dette som udgangspunkt være i strid med bekendtgørelsen.

Det er ligeledes hensigten, at værktøjet skal formidle oplysninger på en simpel og brugervenlig måde, herunder at fokus rettes mod den samlede pris og væsentlige kontraktvilkår, snarere end detaljerede lister over enkelte gebyrtyper. Værktøjet skal således gøre det muligt for betalingsmodtagere at sammenligne prisoverslag fra indløsere på en enkel måde.

Tilbagemeldinger på effekten af værktøjet samt løbende tilsyn vil indgå som en del af initiativet om øget gennemsigtighed.

Vedrørende hvilke betalingsformer, der skal indgå i værktøjet, bemærkes, at mobile wallets, der er baseret på korttransaktioner, vil være omfattet jf. også afsnit 3.2.5. Derimod omfattes konto-til-konto betalinger, straksoverførsler og kontanthåndtering ikke, da disse betalingsformer udgør en mindre andel af transaktionerne i Danmark, og en udvidelse vil være uforholdsmæssigt byrdefuld set i forhold til målet om proportionalitet og relevans.

3.4.7. Undtagelse af mindre indløsere

Dansk Erhverv anbefaler, at kravene om gennemsigtighed skal gælde samtlige betalingsvirksomheder, uanset størrelse.

Nets anfører til bemærkningerne til § 123, stk. 7 i lovforslaget, at Nets er uforstående overfor, at mindre indløsere undtages for kravene om gennemsigtighed. Nets mener, at det er afgørende for at sikre reel konkurrence og gennemsigtighed, at alle aktører omfattes af kravene. Nets anfører til dette, at forslaget skal være nænsomt i forhold til at pålægge aktører administrative byrder, således at udformningen af tiltaget kan implementeres af mindre og potentielle nye indløsere uden nævneværdige omkostninger.

Mastercard understreger, at mindre aktører ikke bør undtages fra gennemsigtighedsforpligtelser, og anbefaler styrket samarbejde mellem

myndigheder, brancheaktører og interessenter for at sikre hensyntagen til både nationale og europæiske regler.

Kommentar

Formålet med at undtage mindre indlødere fra kravene er at mindske de administrative byrder for netop disse aktører. Det vurderes, at for visse mindre indlødere, der alene har enkelte kunder i Danmark, vil udviklingsomkostningerne til implementering af gennemsigtighedskravene overstige den forventede nytte af øget gennemsigtighed. Det forventes, at tærsklen for undtagelse af indlødere fastsættes lavt, således at gennemsigtighedsinitiativet vil omfatte langt størstedelen af indlødere. Årsagen til at anvende en minimumstærskel er udelukkende for at sikre, at mindre og potentielle nye indlødere ikke pålægges uforholdsmæssige byrder ved at træde ind på markedet.

Det vurderes på den baggrund, at det er hensigtsmæssigt at fastholde, at en kommende bekendtgørelse indeholder en minimumstærskel, der medfører, at de mindste indlødere i markedet ikke omfattes af reglerne, da efterlevelse af reglerne fordrer afholdelse af visse omkostninger til udvikling og implementering.

Den administrative byrde af lovgivningen anerkendes, men det vurderes nødvendig for at sikre det ønskede niveau af gennemsigtighed. Som det fremgår af lovforslaget, så vil omfattede indlødere pålægges omstillingsomkostninger. Imidlertid vurderes det også, at denne del af lovforslaget vil have positive økonomiske konsekvenser for betalingsmodtagere og forbrugere. Det skyldes, at øget gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning vil aktivere betalingsmodtagere til, på et oplyst grundlag at afsøge markedet, genforhandle eksisterende kontrakter og hyppigere skifte mellem indlødere af betalingstransaktioner, hvilket vil forbedre konkurrencen på betalingsmarkedet. Selv en mindre forbedring af konkurrencen på indløsning af kort kan give forholdsvis store besparelser for betalingsmodtagere, hvilket i sidste ende kan betyde lavere priser for forbrugerne.

3.4.8. Kontraktvilkår og supplerende regler

Nets bemærker, at det er vigtigt at inddrage alle elementer af en indløsningsaftale i forhold til at vurdere forretningernes samlede omkostninger til indløsning som fx bindingsperiode og gebyrer.

Worldline bemærker til § 123, stk. 7, at det er vanskeligt at vurdere omfanget og effekten af den ønskede ændring, når det i lovforslaget ikke fremgår, hvilke supplerende regler for gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for

indløsning, som erhvervsministeren ønsker at skabe tydeligere transparens omkring.

Worldline anfører, at for at gennemsigtighedsinitiativet kan opnå den ønskede effekt, så skal betalingsmodtagere i praksis have mulighed for at skifte indløser. Worldline bemærker, at der i dag anvendes problematiske bindings- og opsigelsesvilkår, hvilket kan vanskeliggøre betalingsmodtagers mobilitet, selvom pris- og vilkårsstrukturer bliver tydeligere.

På den baggrund anfører Worldline, at § 123, stk. 7, ikke fuldt ud adresserer de barrierer, der i praksis begrænser konkurrencen. Worldline opfordrer derfor til, at gennemsigtighedsinitiativet suppleres med opmærksomhed på de kontraktuelle og strukturelle forhold, der i praksis begrænser betalingsmodtagernes mulighed for at skifte indløser, således at øget gennemsigtighed også kan omsættes til reel konkurrence og mobilitet på markedet.

Kommentar

Lovforslaget omfatter, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning. Det er hensigten, at der udstedes en bekendtgørelse, hvoraf udbydere af indløsning eller andre formidlere af indløsningstjenester forpligtes til, i en opsummeringsboks i betalingsmodtagerens faktura eller via kundeportalen, at oplyse betalingsmodtageren om væsentlige kontraktvilkår, herunder bindings- og opsigelsesperiode.

Erhvervsministeriet er opmærksom på, at bindings- og opsigelsesvilkår kan gøre det vanskeligt for betalingsmodtagere at skifte indløser. Dog er bekendtgørelsens fokus at fremme gennemsigtigheden i gebyrer og vilkår, herunder bindings- og opsigelsesvilkår, og ikke konkret at regulere lovligheden af visse aftalevilkår.

Det vurderes dog, at gennemsigtighed i væsentlige kontraktvilkår, og forpligtelser om at indløser skal anføre disse løbende i notifikationsbeskeder og opsummeringsbokse, vil gøre betalingsmodtagere yderligere opmærksomme på deres aftalevilkår, herunder om bindings- og opsigelsesvilkår, og at dette forventeligt vil medføre, at flere betalingsmodtagere forhandler om disse vilkår.

3.5. Finansministeriets adgang til at ændre obligationsvilkår

KommuneKredit og Kommunernes Landsforening (KL) bemærker begge, at de ønsker en ændring af bemærkningerne til lovforslagets høringsversion § V, nr. 1 (lovforslagets § 15, nr. 1 (§ 6, stk. 3, i lov om KommuneKredit)), hvoraf fremgår at ”Udstedelse af obligationer efter stk. 1 sker i henhold til de til enhver tid gældende retningslinjer for finansielle transaktioner mellem staten og foreningen”.

Af de specielle bemærkninger til lovforslagets høringsversion § V, nr. 1, fremgår, at ”Finansministeriet fastsætter og opdaterer [...] løbende disse retningslinjer på baggrund af dialog med KommuneKredit og Erhvervsministeriet og i takt med markedsudviklingen. Det er hensigten med bestemmelsen at sikre staten fleksibilitet til løbende at justere vilkårene for udstedelsen af obligationerne samt statens opkøb af disse i takt med markedsudviklingen og udviklingen i statens finansieringsposition i øvrigt.”

KommuneKredit bemærker, at dette efter deres opfattelse giver en anden og væsentligt bredere adgang til administrativt at beslutte de fremtidige vilkår for deres udstedelse af obligationer, end hvad der er forudsat i forståelsen mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit af 26. marts 2025³. Det anføres, at det administrativt kan tolkes således, at staten helt kan undlade at opkøbe KommuneKredits obligationer i en given situation, uanset løbetid, og at der i forståelsen og øvrige grundlag for beslutningen i regeringen og Folketinget ikke fremgår nogen forbehold svarende til ovenstående bemærkninger.

KommuneKredit mener af den grund, at lovforslaget introducerer en unødigt usikkerhed om en ellers velgennemtænkt model med store fordele for både kommuner, regioner og staten. Det er afgørende for KommuneKredit, at der ikke i fremtiden kan opstå tvivl om, at staten til enhver tid vil levere den nødvendige likviditet – uanset den statsfinansielle situation – så de kan fortsætte deres forretning, og man i kommunerne og regionerne kan indrette sig på, at der er adgang til finansiering for KommuneKredit.

KommuneKredit ønsker derfor, at det klart fremgår af loven, at det kun er i ekstraordinære situationer, det kan blive nødvendigt for staten at beslutte en ændring af vilkårene for vores udstedelse af obligationer – og at sådanne ændringer under alle omstændigheder ikke kan medføre, at KommuneKredit ikke har adgang til den nødvendige likviditet.

Endelig understreger KommuneKredit, at hvis der på et fremtidigt tidspunkt – med henvisning til ovenstående forbehold – måtte blive fastsat begrænsninger på løbetider på KommuneKredits obligationer i forhold til det, KommuneKredit i dag har aftalt med Nationalbanken, vil det kunne medføre, at det ikke længere vil være muligt for KommuneKredit at tilbyde lange fastforrentede udlån og leasing med de løbetider, som er tilladt i henhold til lånebekendtgørelserne (medmindre KommuneKredit accepterer en meget stor stigning i deres markedsrisici – hvilket er begrænset af KommuneKredit-lovens § 15, som regulerer, hvor store markedsrisici KommuneKredit må påtage sig).

³ [Forståelse mellem regeringen og KommuneKredit vedr. statslig finansiering af KommuneKredit](#)

KL anfører, at det er essentielt, at kommunerne – indenfor de lovmæssige rammer for kommunernes låntagning – til enhver tid kan trække på finansiering tilvejebragt af KommuneKredit, hvorfor de ser på den nævnte passage i bemærkningerne med en vis bekymring.

I og med at KommuneKredit som følge af forståelsen ikke længere henter finansiering andre steder end gennem Nationalbanken, mener KL ligeledes, at statens adgang til at begrænse KommuneKredits finansiering bør indskrænkes til kun at være gældende i helt ekstraordinære tilfælde, og kun når helt særlige forhold taler herfor.

KL finder, at såvel bestemmelse som lovbemærkninger i det fremsendte høringsudkast er formuleret for bredt, hvilket kan skabe uhensigtsmæssig usikkerhed omkring KommuneKredits finansiering, når Finansministeriet administrativt har mulighed for at begrænse denne. KL foreslår derfor, at Finansministeriets adgang hertil indsnævres til kun at gælde i helt ekstraordinære tilfælde, når helt særlige forhold taler herfor.

Kommentar

Regeringen ønsker, at staten skal finansiere KommuneKredit til statsrenten mhp. at opnå en rentebesparelse for KommuneKredits kunder. Det var på denne baggrund, at regeringen i marts 2025 indgik en fælles forståelse med KommuneKredit om statslig finansiering.

KommuneKredit yder således i dag udlån til sine kunder på baggrund af lån optaget hos staten til statens finansieringsomkostninger. Det har reduceret finansieringsomkostningerne for KommuneKredit og dermed KommuneKredits kunder.

Med de foreslåede ændringer til Lov om KommuneKredit bliver det lovfæstet, at KommuneKredit finansierer sig ved at sælge obligationer til staten til statens finansieringsomkostninger. De tekniske retningslinjer for långivningen fastsættes af Finansministeriet i dialog med KommuneKredit og Erhvervsministeriet, hvilket er parallelt til fastsættelsen af retningslinjerne for finansiering af øvrige modtagere af statslig finansiering.

Erhvervsministeriet har lagt vægt på, at den statslige finansiering af KommuneKredit overordnet skal svare til finansieringsmodellen for almene boliger og modtagere af statslige genudlån. De af KommuneKredit og KL foreslåede ændringer ville give KommuneKredit andre vilkår end andre modtagere af statslig finansiering.

Baggrunden for Finansministeriets mulighed for at ændre finansieringsvilkårene for modtagere af statslig finansiering – herunder for KommuneKredit – er, at staten har behov for fleksibilitet til at prioritere sin likviditet

afhængig af den statsfinansielle situation. Statens behov for at justere de tekniske retningslinjer begrænser sig ikke nødvendigvis til situationer, der er ekstraordinære i juridisk forstand.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at en evt. fremtidig justering af retningslinjerne vil ske på baggrund af dialog med KommuneKredit og Erhvervsministeriet. KommuneKredit vil således blive inddraget i en evt. opdatering af retningslinjerne.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Aia A/S, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CBS, CEPOS, Computershare, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendoms Kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Iværksætter forening, Dansk Inkasso Brancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, Den Europæiske Centralbank, e-nettet, EjendomDanmark, Equity Law Advokatanpartsselskab, Eurocard, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings-Agenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsoekonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Kasinoforeningen,

KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mastercard, Mellemfolkeligt Samvirke, MobilePay, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Revisornævnet, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Transparency International Denmark, Ældre sagen, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Naalakkersuisut via Rigsombudsmanden i Grønland.

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet, Dafina, Dansk Ejendomsmæglerforening (DE), Dansk Erhverv, Dansk Industri, Den danske Fondsmæglerforening (Fondsmæglerforeningen), Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing (F&L), Forbrugerrådet Tænk, Forsikring & Pension (F&P), Forsikringsmæglerforeningen (FMF), FSR - Danske revisorer, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, MasterCard, Nationalbanken, Nets, Udbetaling Danmark, Visa, Worldline.